

приятель. Неговъ-тъ убициѣ трѣбва да считамы като за нашъ убициѣ, и да мыслимъ себе си че сме наистинѣ распяти съ него.

г. Третѣж причинѣ за да струваме добры дѣла ни прѣдставява Писаніе-то *да ходимъ достойно на званіе-то си, съ което сме призвани.* (Ефес. 4; 1.)

Колко свято, и колко непорочно трѣбваше да живѣятъ Христіане-тъ въ свѣтъ-тъ, като сѣ ся избрали отъ свѣтъ-тъ, (Іоан. 15; 19.) за да иматъ приобщеніе съ Отца и Сына, (1 Іоан. 1; 3.) и наслѣдіе на небе-то! Отъ това толкова често ся призывамы да ходимъ достойно на наши-тъ голѣмы прѣимущества. *Азъ Павелъ, узникъ въ Господа моля вы да ходите достойно на званіе-то, съ което сте званни, съ всяко смиреномудріе и кротость, дълготърпѣніе, и да търпите единъ другыго съ любовь.* (Еф. 4; 1, 2.) *За да ходите вые достойно на Бога въ всяко угожденіе, въ всяко дѣло благо да плодоносите, и да възраставате въ познаніе-то Божіе.* (Кол. 1; 10.) Това значи, че ные никога не трѣбва да забравямы тѣсно-то сношеніе, което имамы съ Бога, че трѣбва всякога да ся трудимъ да имамы истый-тъ духъ, който е въ Христа, да бждемъ святи, както Богъ, който ны призова, е святъ, щото чрѣзъ насъ да ся почита име-то му, а не да ся хули.

д. Свято-то живѣніе е само-то доказателство, съ което сичкы-тъ Христіане, учени и неучени, могатъ да опровергнатъ сичкы-тъ противорѣчія и софизмы-тъ на невѣрници-тъ.